

संस्कृत क. नं. ३८

या. इ. क.

संस्कृत विद्याः

अथसंन्यासः॥

पक्षति ५

(1)

७

श्रीगणेशाय नमः॥ अथसंन्यासः॥ याज्ञवल्क्यः॥ वृणाद्गृहादहोत्तरि साविदसदक्षि
एण॥ प्राजापत्यंतदंते तु नग्रीनारोषचात्मनि॥ अधीतवेदोजपहस्तुत्रवान्नदोग्निमान्॥
शक्त्याचयत्तत्कर्मोक्षेमनःकुर्यात्तु नान्यथा॥ एतदाश्रमसमुच्चयपक्षे॥ जाबालश्रुतौ लो
क्येपिपक्षा उक्ताः॥ यद्देवैतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा वनाद्वा॥ अथ पुनरब्रवीत्वा
ब्रवीत्वास्नातकोवास्नातकोवात्सन्नागिकोवायद्देवविरजेत्तद्दहरेव प्रव्रजेदिति॥ अं
गिराः॥ प्रव्रजेद्ब्रह्मचर्याद्वा प्रव्रजेद्गृहादपि॥ वनाद्वा प्रव्रजेद्विद्वानातुरोवाथ दुःखितः॥
आतुरो मुमूर्षुः॥ दुःखितश्चौरव्याघ्रादिभ्रात॥ भारते॥ आतुराणीच संन्यासेन विधिर्नैव
चक्रिया॥ प्रैषमात्रं समुच्चार्य संन्यासेन प्ररयेत्॥ जाबालश्रुतावपि॥ यद्यातुरस्यान्मन
सावावावासन्यसेदिति॥ अत्र विप्रस्यैवाधिकारः॥ ब्राह्मणाः प्रव्रजंत॥ तज्जाबालश्रुतेः॥ आ
त्मन्यग्निं समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहादिति मनूक्तेति विज्ञानेश्वरादयः॥ वृद्धयाज्ञवल्क्य
पि॥ चत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतेनोदिताः॥ क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेको वैश्य
वृद्धयो रिति॥ माधवस्तु॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वाथ वश्यो वा प्रव्रजेद्गृहादिति कोमघुक्तेर्वर्णत्र

रि

९

(2)

यस्याधिकारः। पूर्ववाक्यं तु काषायदंडादिनिषेधार्थं। मुखजानामयं धर्मो यदि ह्योर्लिङ्गधारणं
 राजन्यवैश्ययोर्नैति दत्तात्रेयमुनेर्वचनमिति बोधायनोक्तिरिति पक्षांतरमाहोतत्तु। कुटीचका
 दिपरमेतदिति। योपि सन्यासंपलपैतृकमिति कलौ निषेधः। सोपि त्रिदंडादिपरइत्युक्तं शुक्रं।
 सच सन्यासः चतुर्थेत्याह हारातः। कुटीचको बद्धको हंसश्चैवं तृतीयकः। चतुर्थः परमो हं
 सो यो यः पश्चात्स उत्तमः। आद्यः पुत्रादिना कुटीकारयित्वा तत्र गृहे वा वसनकाषायवासशि
 खोपवाता त्रिदंडवान्। बंधुषु स्वगृहे वा भुञ्जान आत्मशोभिवेत्। एतदत्यंताशक्तपर। द्वितीय
 स्तु बंधून् रहित्वा सप्तागाराणि भैक्षं चरन् पूर्वोक्तिविरोधः स्यात्। हंसस्तु पूर्वोक्तिवेषोपेकदंडः।
 एकं तु वेषवदंडं धारयेन्नित्यमादरादिति स्कांदात्। विष्णुरपि यज्ञोपवीतं दंडं च वस्त्रं जंतुनिवा
 रणं। तावानूपरिग्रहः प्रोक्तो नान्यो हंसपरिग्रहः। चतुर्थोपि स्कांदे। परमं हंसस्त्रिदंडं च रज्जुं गो
 वालनिर्मितां। शिखां यज्ञोपवीतं च नित्यकर्मपरित्यजेत्। अयमप्येकदंड एव। यत्तु। शिरसोपवीता
 दित्यागनिषेधास्ते कुटीचकादिपराः। यत्तु मेधातिथिः। यावन् स्पृश्यादंडास्तावदेकेन वर्त्तये
 दिति। तदपि तत्परमेव। यच्चात्रिः। चतुर्थीभिक्षवप्रोक्ता सर्वे चैव त्रिदंडनश्नति। तद्वा दंडादिपरं नय

१

(2A)

ष्टिपरां वाग्दंडोऽथ मनोदंडः कर्मदंडस्तथैव च । यस्यैते नियता दंडाः स त्रिदंडातिवोच्यते इति मनूक्तेः ।
तस्मात्परमहंसस्यैकदंड एव । सोऽप्यविदुषः ॥ विदुषस्तु सोऽपि नास्ति । न दंडं न शिखानाद्यादं न चरति परम
हंस इति महोपनिषद्भुक्तेः । ज्ञानमेवाप्यदंड इति वाक्ये दोषाच्च । यत्तु यमः । काष्ठदंडधृतो येन सर्वज्ञः । ज्ञान
वर्जितः । स याति नरकान् घोरा नूमाहारौ रव संशितानिति । तद्वैराग्यं विना जीवनार्थसंन्यासपरां ए
कदंडं समाश्रित्य जीवंति बहवो नराः । नरके रौरवे घोरे कर्मत्यागात्पतंतिते इति स्मृतेः । यच्चाश्वमेधि
के । एकदंडा त्रिदंडा वा शिखामुंडात एव वा । काषायमात्रं सरोपियतिः पूज्यो युधिष्ठिर इति । तस्यापि पू
र्वोक्तव्यवस्था ज्ञेया । अथ तद्विधिः । बोधायनः । कृत्वा श्राद्धानि सर्वाणि पित्रादिभ्यो षट्कां पृथक् । वापयि
त्वा च केशादीन् माजयेन्मातृक्राश्रमाः । सर्वाणि तिस्रस्तनव श्राद्ध षोडश श्राद्धादिकृत्वेत्यर्थः । स्मृत्यर्थ
सारेपि । एकोद्विष्टविधानेन कुर्याद्ब्राह्मणोऽत्रा । अग्निमान्स्पावणेनैव विधिनानिर्वपेत्स्वयामितिका
त्यायनः । कृत्वा स्तुचतुचतुरः कृत्वा पावनार्थमनाश्रमा । आश्रमत्वेन तत्कृत्वा तेनासौ योग्यतां व्रजेत् ।
बोधायनः । सदैव मार्षकं दिव्यं पित्र्यं मातृकं मानुषं । भौतिकं चात्मनश्चांते अष्टे श्राद्धानि निर्वपेत् । अत्र
क्रममाह हे मा हे मा द्वौ शौनकः । देवश्राद्धे ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा देवताः । आर्षे देवर्षिर्ब्रह्मर्षिस्तत्रर्षयः ।

२
(३)

देवर्षिर्षित्रिभिर्नृष्यर्षयो वामरायादिऋषय इति सन्यासपद्धतौ तत्रित्यं । दिग्देवसूक्तं द्वादित्याः ।
मानुषेसनकसनन्दनसनातनाः । भूतश्राद्धे पृथिव्यादिभूतानि क्षुरादिकरुणादिचतुर्विधो भूतश्रा
मश्चेति तिस्रः । पित्र्ये पित्रादि त्रयो माता महाश्वः । मातृकमात्रादयस्त्रिस्तः । आत्मश्राद्धे आत्मा पितृपि
तामहो देवताः । आत्मश्राद्धं परमात्मा देवत्यामिति सन्यासपद्धतौ तत्रित्यं । सर्वत्रिबर्णादीमुख्यविशो
षणं ज्ञेयं । सर्वत्रिपिंडदानं युग्माविप्राः । दक्षकृतूस्तत्पवस्त्वा विश्वे देवौ । अन्यर्नादाश्राद्धादिति देमा
दिः । समुत्पथसौरे । केशश्मश्रुलो मनस्वानिवापयिषोपकल्पयेत् । दंडं जलपवित्रं च शिरीषपा
त्रं कर्मंडलुं आसनं क्रीपां नमाच्छादनं कंथां पादुके इति दशापंचवा । एतच्च पूर्वधुर्नादाश्राद्धं कृत्वा
परे धुः पुण्याहवाचनं कृत्वा कार्यमिति शौनकः । बोधायनः । त्रीनृदंडानं गुलां स्थूलानूवणवा
नूमूर्धसंमितान् । एकादशान्वद्वित्रिचतुःसप्तान्यपर्वकान् । वोष्टितानूहृष्टगोवालरज्ज्वान् च
तुरंगुलान् । एकावातादृशो दंडो गोवालसदृशो भवेत् । अनाग्निरग्निमुत्पाद्यं नित्येन विधि
ना ततः । पृथोदिवि विधिना नैतत्पथः । स्वाग्नावेवाग्निमानूकं यदि पवर्गेति मादितः । आज्यपयोद
धाल्य तत्रिदं जलमेव वा । ॐ भूरित्यादिना प्रात्रयरात्रिरोपवसेत्ततः । अथादित्यस्यास्तमया

२

यमन्यस्तुतमकृत्वा कृत्वोदगगयने एकादश्यां द्वावासाग्निरभावास्यायां पौर्णमास्यां चतुर्दश्यां वा । यथापर्वणि प्राजापत्यास्यात् । तत्र देशकालौ स्मृत्वा परमहंसादि सन्यासग्रहणं । करिष्यति संकल्प्य गजेरांसं पूज्य पुंष्याहं वा च दत्त्वा मातृकापूजां वृद्धिश्चाहं वक्तृत्वास्तमया आगौपासनं समिध्या हिताग्निस्तु गार्हपत्यं विधुरोऽग्नि होत्रा तु त्रिकांडमंडनोक्तदिशः कुर्यात्पत्न्या सह पवमानेष्टुतं पूर्णाहुत्यंतं वाधानं कुर्यात् । ब्रह्मचारी । च त्वौ क्रिके विधुरश्चेष्टाहुतिभिः प्रणविनाग्निमादायाग्निरुषसामोत्पानीयपृष्टोदवातिनिधाय ते नैव समिधं तत्सवितुः तां सवितुर्विभ्वानिनरति तिस्रः समिधोभ्या दध्यात् । एवमग्नौ सिध्ये कक्षोपस्थवर्जं वपनं कृत्वा पयो दधियुतमज्यपयो वा । ॐ भूः सावित्री प्रविशामि तत्सवितुर्वरेण्यमिति प्राश्या च म्यपुनरादाय । ॐ भूः सावित्री प्रविशामि भगो देवस्य धीमहीति द्वितीयं । ॐ स्वः सावित्री प्रविशामि धियो यो नः प्रचोदयादिति तृतीयं । समस्तवान् । ॐ भू भुवः स्वः सावित्री प्रविशामि तत्सवितुर्वरेण्यमिति प्राश्यापः पूनं त्विति जलं प्राश्या सावित्री प्रविशोक्तः । तत आहवनीयं विहृत्य ब्राह्मणमुपवेश्याज्यसंस्कृत्य चतुर्द्वादशागृहा लोसाभित्पूर्वामोखाहपरमात्मने श्रद्धमिति कृत्वा पवसेत् । ततः सार्यं हार्यं वैश्वदेवं कृत्वा गैरुदकुशानोस्तीर्य दंडादीनि दशपंचवासा यज्जालासने कृत्वा जिहोपविष्टो रात्रौ जागरं कृत्वा प्रातर्होमानंतरं

प्राजापत्यां वैश्वानरी वाकृत्वा कृत्विभ्यः सर्वस्य ब्रह्मणे च मधुपूणे तेजसपात्रं दत्त्वा दारुपा
 पात्राण्यश्ममन्मयानि च जले क्षिपेत् । कृष्णाजिनं दत्त्वा ददीत । अनाहिताग्निस्तु वैश्वानरमा
 ग्नेयं वानरुं हुत्वा पात्राण्यग्नेोक्षिप्त्वा भूभुवि स्वरित्यपः स्पृष्ट्वा तरसमं दीतिज्ज्ञा विप्रांस्तंभो
 ज्यपुण्याहं च यित्वा त्रवाचपनं कृत्वा हेमरूपं कुराजलेः स्नात्वा पुरुषाय च सं कृत्वा प्राणाय स्वा
 हेति पंचाज्याहुती हुत्वा पुरुषसूक्तेन प्रत्युच्यता ज्यं चरुं च जुहुयात् ॥ अत्र विरजा होमं केचिदाहु
 दुः ॥ यथोक्तं शिवगीतासु । जुहुयादिरजामं त्रेः प्रणय पानादिभिस्ततः ॥ अनुवाका तमेका
 यः समिदाज्यं चरुं न्यथक ॥ आत्मन्यग्नौ हवामा राण्ययाते अग्नेति मंत्रतः ॥ भस्मादापाग्निरि
 त्याद्यैः विमज्ज्यांगानि संस्पृशेत् ॥ पापेर्विमुच्यते जलं मुच्यते च न संशयः ॥ यथा ॥ प्राणा पानया
 नोदानसमानामेशु ध्यंतां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भयासः ॥ स्वाहा ॥ सर्वत्रा त्रिंशोक्तदेवता
 म्यः इदमितित्यागः । वाभश्च नखकक्षुश्चोत्रजिह्वा धारा रेतो बुध्या कृतिः संकल्पामेशु ध्यं
 तां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भयासः ॥ स्वाहा ॥ तत्कर्ममाशु सरुधिरमेदामज्ज्यायवा
 स्थीनि मेशु ध्यंतां ज्योतिरहं विरजा विपाप्मा भयासः ॥ शिरः पाणिपादपाश्वर्यं पृष्ठो रुरु
 रज्जं घृशि भोपस्थ पायवामेशु ध्यंतां ज्योतिः ॥ शङ्खस्पर्शरूपरसगंधामेशु ध्यंतां ज्योतिः
 मनोवाक्कायकर्मणि मेशु ध्यंतां ज्योतिः । अव्यक्तं तच्चैरहं कारे ज्योतिरहं ॥ आत्मा मेशु ध्यं
 तां ज्योतिः । अंतरात्मा मेशु ध्यंतां ज्योतिः ॥ परमात्मा मेशु ध्यंतां ज्योतिरहं ॥ अन्नमय प्राण

मयमनोमयविज्ञानमयमानंदमयमात्ममिश्रं तां ज्योतिरहं० सुधेखाहा० क्षुत्पिपासाय० च
 विटयेखाहा० ऋग्विधानाय० कपोलाय० क्षुत्पिपासामलं ज्येष्ठमलक्ष्मीनशिष्याम्यहं० अ
 भूतिमसमधिच सवर्गान्निउदमेपामाने० स्वाहेति॥ ततः प्रवृष्ट कृदादिद्रुत्या ब्रह्मणो हिर
 ण्यमात्रं ज्यपात्रं धेनुं यदलासं मासिं वं हिर्योतिष्ठत॥ अत्र केचिदनेग्रः सावित्री प्रवेशं पूर्णा
 कृतिं वाङ्मूः॥ ततो याते ५ अग्रे यज्ञिया तनै रिति त्रिस्त्रिंशैः कैकं जिघ्रसात्मन्यगं नीत्समा
 रोप्य गुरवे सवस्वंदत्वा यो ब्राह्मणं विधाति पूर्वयो वै वेदाश्च ब्रह्मणो तितस्मै॥ तं ह देवबुद्धिप्रक
 रं मुमुक्षुर्वै शिरणमहं प्रपद्ये॥ इत्युपस्थाय दक्षिणं ज्ञात्वा च पादावुपसगृह्याधीहि सगवा ब्रह्म
 तिवदेत्॥ ततो गुरुरात्मानं ब्रह्मरूपं ध्यात्वा शंखं दादवा प्रणवे रत्तिमं च तेन शिष्यमभिषिच्य
 शं नो मिच्छति शान्तिं पठित्वा तस्मिन् सिंहासं दत्वा पुरुषसूक्तं जप्त्वा॥ मम ब्रतं हृदयं ते ददामी
 ति च जज्ञो दद्गुरुवः प्रणवार्थं मनुसंधत्त दक्षिणे कर्णे प्रणवमुपदिश्य तदर्थं पवित्रं करणाद्य
 बोध्य अयमात्मा ब्रह्मतत्त्वमसि प्रज्ञानं ब्रह्म साधुपदिशेत्॥ तदर्थं विवदेत्॥ ततो नाम द
 द्यात्॥ ततः शिष्यस्तनोपदिष्टो हरिं स्मरन् नृध्वं वाङ्मूतिष्ठन् देवान् साक्षिणः कृत्वा॥ ॐ
 भूर्भुवस्व स न्यस्तं मयेति त्रिरुपांशु त्रिरुच्चैरुक्त्वा जलसमीपं गत्वा स्नात्वा अभयं सर्व
 भूतेभ्यो मत्तः स्वाहेति त्रिरंजलिं क्षिप्या पुनः सुवासा इति काषायं कौपीनं वा सश्च पर

(5A)

५

धायसरवामागोपायेति मुरयं बेलं पालाशबैजं मूढं बरं वा दंडं गृह्णीयात् ॥ अत्र पुत्र कामो
गृहस्थः शंखे पुरुषसूक्तेन दंडं मा भविष्यदद्यादित्याचारः ॥ ततः शिरवामुत्साह ॐ भूः स्वधो भूः
लग्नो जले बाहुला तथैव परीतं दुलायेने देवाः पवित्रेणेति जलपवित्रं यदस्य पारशति शि
क्यं सा विद्या कर्मदं लुं सप्तचाहति भिजे जिनपात्रं मिदं विष्णु रिया सनं हसी वागृहीत्वा
ॐ भूस्तर्पयामीति व्यस्तसमस्ता भिर्महर्नम इति तर्पयित्वा ॐ भूः स्वधो भूः स्वधो भूः
भू न स्वर्महर्नमः स्वधो मिति पितृस्तर्पयित्वा दुत्यं चित्रं तत्र सुः हंसः शुचिपन्नमो मि
त्रस्येति स्नात्वा सुरमती भिरापोहति हिरण्यवर्णाभिपावमानी भिव्याहिति भिश्चमा
जयित्वा शोभरशतमघमर्षणं प्राणायामांश्च कृत्वा भू भुवस्वरिति पठित्वा नमः सवित्रे
ति सूर्यमुपस्थाप्य पुनः स्नात्वा जंघेष्टा लयित्वा ॐ मिति ब्रह्मो मिति देवसर्व ॐ मि
ति ब्रह्म वा एष ज्योतिष एष तपति वेदामिवेत एष वेद वनमस्ताति जयित्वा एष सह
संगायत्री जपेदिति ॥ अथ यतिधर्माः बोधायनमः ॥ त्रीनूदं जानं गुलास्थ
लान् नूवेणवान् नूधसंमितान् ॥ एकादशान् वा द्वित्रिचतुः सप्तान्यप
र्वकान् नूवेष्टितान् कृत्वा गोवाल्मीक्योक्तं चतुर्गुलान् ॥ एको वा
तादृशो दंडो गोवाल्मीक्योक्तं स ह्यो भवेत् ॥

(6)

६

अथयतिधर्माः प्रातरुत्थाय ब्रह्मणस्पते इति जपित्वा दंडादीनि मृदं च निधाय मूत्र
पूरीषयोगृहस्थ गृहस्थ चतुर्गुणमाशौचं कृत्वा च मय्यपर्वद्वादशीवर्जं प्रणवेन दंतधाव
नं कृत्वा तेनैव मृदा बोहः कटिं प्रक्षाल्य जलतर्पणं वर्जं स्नात्वा पुनर्जं घृष्टं प्रक्षाल्य वस्त्रा
दीनि गृहीत्वा मर्जनांतं कृत्वा केरावादि नमोतनामभिस्तर्पयित्वा ॐ भूस्तर्पयामीत्या
दिव्यस्तसम्पत्ता भिव्यहितिभिर्महर्जनस्तर्पयामीति तर्पयित्वा ॥ ॐ भूः स्वाहा राष्टांतैः
स्वधाराष्टांतैश्चैभिरेव पुनस्तर्पयैदितिकेनित्वा ततः आवम्यां जलिनं प्रणवेन ज
लमादाय व्याहृतीति रुधुस्य गोयशात्रिः क्षिप्त्वा गायत्रीं जपेत् ॥ उदिते सूर्ये प्र
णवेन व्याहृतिभिर्वर्च्य त्रिदत्तामित्रस्य वर्षणीत्यादि सूक्तसौरीभिरिदं वि
ष्टुस्त्रिदेवो ब्रह्मजज्ञानमिति वा पस्थाय सर्वभूतेभ्यो नम इति प्रादक्षिणमा
वर्तते ततो नत्वा आदित्याय विप्रहंसहस्य आक्षायधामहि तन्नः सूर्यः प्रबोदया
दिति त्रिजपेत् ॥ एवं त्रिकालं विष्टुपूजां ब्रह्मयज्ञं च कुर्यात् ॥ अथ भिक्षाः ॥ विधूमे
सन्नमुसले चंगारेषु कंचुने काले पराहे भूयिष्ठे नित्यं भिक्षायति श्वरेदित्यु
क्ते काले उदयमिति वतस्तृप्तिः सादित्यमुपस्थाय तेनैकं ध्यात्वा आकुरुतेति प्र

७

(१)

दक्षिणं कृत्वा येते पंधान इति जह्या यो सो विष्णु रव्य आदित्ये पुरुषोत्तमो हि स्थितः । सो
 हं नारायणो देव इति ध्यात्वा प्रणम्यतं ॥ त्रिदंडं दक्षिणे त्वंगे ततः संधाय बद्धुना ॥
 पात्रं वाम करे दक्षिणां लेष्येदक्षिणं चितिर्बोधाय नोक्तं दिशा त्रीन्येव सप्त वा गृहा
 नात्वा भवसूचीं भिक्षायां चित्वा पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत्
 भूस्वधानमदित्यादिव्यस्तसमस्तया हतिभिः सूर्यादिदेवभ्यो भूतेभ्यश्च भूमौ क्षि
 प्त्वा भुत्वा प्रणवेन षोडश प्राणायामान् कुर्यादिति संक्षेपः । गोतमव्याख्यायां भृगुः
 यतिरुहस्तेजलं दत्त्वा भैक्षं दद्यात्पुनर्जलं ॥ भैक्षं पर्वतं स्यात्तज्जलं सागरोपमं । अत्र
 सर्वत्र मूलं माधवा परार्कमदनरत्नसम्यक् सारादौ ज्ञेयं । कण्वः । एक रात्रं वसं द्वा
 मेन गरे पंचरात्रकं ॥ वर्षाभ्यो न्यत्र वर्षासिमासांस्तु चतुरो वसेत् ॥ जाबालश्रुतौ ॥
 शून्यागारे देवगृहं तृणकुटी वल्मीकं वृक्षमूलं कुलालं शालाग्रहोत्रगृहं नदीपु
 लिनं गिरिकुहरं निःसरस्थं डिलेषु अनिकेतन इति । मातृपु । अष्टो मासां चिह्नारस्था
 द्यतीनां संयतात्मनां ॥ एकत्र चतुरो मासा वाषिकानि वसेत्पुनः ३ ॥ अविमुक्तं प्रवि
 ष्ठानां विहारस्तु न विद्यते ॥ अत्रिः । भिक्षाटनं जपं स्नानं ध्यानं शौचं सुरावनं ॥ कर्त
 व्या निषेडतां नि सर्वथानुपदंडवह ॥ मंचकं रुक्मवस्त्रं च स्त्रीकथां लोल्यमवचनं ॥

७

९

(7A)

२.

दिवास्वापं च यानं यतीनां पतना निषट् ॥ आसनं पात्रलोभश्च संनयः शिष्यसंग्रहः ॥ दि
वास्वापो वृथा जल्यो यते बंधकराणि षट् । दक्षः । नाधेतव्यं न वक्तव्यं न श्रोतव्यं कथं न
न ॥ यावैतद्वच्यः । यतिपत्राणि मृदेणुदो वलिबुमयानि च ॥ मंदरलोत्रः । पित्रथं केलि
तं पूर्वमेवं देवादिवादि कारणात् ॥ वज्रयेतादृशी भिक्षां परवाधा करोतथा । बृहस्पतिः
न तीर्थवासी नित्यस्यानोपवासपरो यतिः ॥ न वाध्ययनरालस्या न वारयानपरो भवे
त् । एतद्देवार्थमिन्नपरं । अत्रिः । स्नानं सुराचनं ध्यानं प्राणायामो बलिस्मृतिः ॥ भिक्षादा
नंतपः संध्यात्यागकर्मफलस्पन् ॥ एतयति धर्मरित्यर्थः । अन्येपि माधुवाय्यमिताक्षरा
दौ ज्ञेयः । यति धर्मसमुच्चये ॥ न स्नानमाचरेद्भिक्षुः पुत्रादिनिधने श्रुते ॥ पितृमातृ
पंश्रुत्वा स्नात्वा शुध्यति सांवरः ॥ अथ यति संस्कारः ॥ स्मृत्यर्थसारे । सर्वसंग निवृत्तस्य
ध्यानयोगरतस्य च ॥ न तस्य दहनं कावं नागोचं नोदक क्रिया ॥ तथा । कुटीचकं तु प्रदहे
त्सूर्ये च बहुदकं । हं सो जले तु निक्षेप्यः परमहंसं प्रकूरयेत् । पलारामूले नदीतीरे न्यत्र वा
गंधं पुष्पालं कृतं रावं वा घघोषेण नालादं जमानं वा हतिभिः स्त्रिः श्रोक्ष्य दमानि स्तीर्य
नवघटपंचरत्नोदकं क्षिप्तवानारायणः परं ब्रह्मेत्यभिमतं यत्तेनैव संस्नाप्या साक्षरेण
चस्त्रगंधपुष्पधूपदीपानुदत्ता विष्णो ह्यं रक्षस्वेति रावं गते निधाय दं विष्णुरिति

(४)

दक्षिणहस्ते दंडं यदस्य पारे दत्तिसव्ये शिष्यं येन देवाः पवित्रेणेति मुखे जलपवित्रं सावित्रो
 दरे पात्रं भूमिः सन्नोतगुरुहो कमंडलुं निधाय चित्तिस्तु गिति दशाहोरात्राभिरभिमंत्रयेदि
 तिविश्वादर्शटीकायां स्मृत्यर्थसारे च। बृहत्सो न कस्तु। यातं पुरुषसूक्ते न स्नापयेत्वा बृंहततः
 प्रणवेनाष्टवारं प्रोक्षयेदथ सर्वतः॥ विष्णो ह्ये रक्षस्वेति यजुषा प्रणवेन च॥ गतं प्रितं वि
 निक्षिप्य चेदं विष्णुर्विचक्रमे॥ इति मंत्रेण दंडं दद्याद्दक्षिणहस्तके॥ मूधनिं भूर्धुवः स्वश्चे
 त्युक्तावां कस्वेन भेदयेत्॥ गतं पुरुषसूक्ते न लवणेन प्रपूरयेत्॥ सुगालश्वादि रक्षा र्थं
 सम्यग्गतं प्रपूरयेदिति। कुटी च कस्य तु दाहः कार्यः॥ यथा सर्वप्राग्ब्रह्मणा ज्ञं प्रज्वाल्य सा
 ग्नेर्दक्षिणकरे उपावरो हेत्यवरोह्य निर्मथ्य वा गतं विलिङ्गताग्नेनाग्निः समिध्यते इत्य
 षिंदत्वा सावित्रा प्रणवेन वादहेत्॥ ततो ह्यष्टांशं प्रणवं नारायणः परं ब्रह्मेति वज्रं स्यात्सिद्धिः
 प्रणवेन ह्यस्या गायत्र्या तस्माद्ब्रह्मा स्थिती धिहोवास्माना ब्रुचिः॥ न स्यान्नुदोर्ध्वदिहिकं
 ॥ त्रिदंडग्रहणा देवप्रेतत्वं नैव जायते॥ इत्युक्तं न स स्मृतं॥ हेकादशो हि पार्वणः। तदपि त्रि
 दंडिनः। हंसपरमहंसादीनां पार्वणादिकं मपि न कार्यमिति ब्रह्मपातलः॥ आध्विंता
 मणो रक्षात्रेयः॥ एको दिक्षुं जलं पिडं आशौचं प्रतप्तक्रियां॥ न कुंयात्रिदार्षिकादन्यद्ब्र
 ह्मीभूता यन्निक्षवे॥ प्रेतक्रियैको दिष्टनिषेधे सिद्धे पुनस्तद्ब्रह्मणमादिकपरं॥ तिनत
 ॥ सार्वभौमवा त्रिदंडं दद्यादशो नारायणबलिः। तदिधिरन्यश्च विशेषः प्रागुक्त
 इत्यलंबुना श्री।

नां

॥७॥

७

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com